

A tanácsok működésének alapelveiről

Népköztársaságunk Országgyűlése letárgyalta és elfogadta azt a törvényjavaslatot, amely népi demokratikus államhatalmunk helyi szerveiről, a tanácsokról szól. A törvény bevezető szavai szerint: „A szocializmus útján haladó Magyar Népköztársaság olyan államszervezetet épít, amely biztosítja a dolgozók tevékeny és állandó közreműködését az államhatalom gyakorlásában és az államigazgatás munkájában. A Magyar Népköztársaság országgyűlése az alkotmányban megállapított elveknek megfelelően megvalósítja a demokratikus államszervezet legmagasabb formáját: a tanácsok rendszerét.”

A törvények elfogadása lehetőséget nyújt arra, hogy államigazgatásunk végre megszabaduljon a feudális kapitalista maradványoktól és hogy államunkban a hatalom alapjaivá a tanácsok váljanak. Népköztársasági alkotmányunk a dolgozó népet megillető államhatalom elvi egységét valósítja meg és elveti a burzsoa államhatalmi ágak szigorú elválasztásának elvét.

A most elfogadott törvény értelmében alkotmányunk rendelkezéseinek megfelelően az államhatalom és államigazgatás helyi szervei a megyei, járási, városi és községi tanácsok lesznek. A tanácsok tagjait egy éven belül megválasztják s addig is a községek kivételével a Függetlenségi Népfőnt helyi szervei küldik be a tagokat. A helyi tanácsok irányítják a helyi gazdasági, társadalmi és kulturális életet, elkesztik a helyi gazdasági tervet és költségvetést, ellenőrzik az alájuk rendelt államhatalmi és államigazgatási szerveket, végrehajtják a törvényeket és rendeleteket, elősegítik az államrend és közvagyon védelmét, oltalmazzák a dolgozók jogait, irányítják és ellenőrzik a helyi jellegű gazdasági vállalatok munkáját, támogatják a dolláros szövetkezteket és intézkednek a jogszabállyal hatáskörükbe utalt ügyekben.

A szorosabb értelemben vett közigazgatási munkát a helyi tanácsok tagjai sorából választott végrehajtóbizottság útján végzik. A végrehajtóbizottság élén elnök áll, ügyvitelét pedig a titkár intézi, akiket a végrehajtóbizottság sorából választanak. A végrehajtóbizottságok közvetlenül felelősek a helyi tanácsoknak, valamint a felsőbb tanácsok végrehajtóbizottságainak. A végrehajtóbizottság tagjait vissza is hívhatják.

Népköztársaságunk országgyűlése a helyi tanácsokról szóló törvény elfogadásával lehetővé tette, hogy államigazgatásunk helyi szervei is új alapelveken épüljenek fel.

Mindenekelőtt ki kell emelnünk azt, hogy történelmünkben először fordul elő, hogy a széles dolgozó tömegek maguk is aktívan részt vesznek az államigazgatás munkájában. A tömegek szerepét a közigazgatás folyamatában Sztálin elvtárs így határozza meg: „Helyesen vezetni azt jelenti: először, hogy megtaláljuk a kérdés helyes megoldását, a helyes megoldást pedig nem lehet megtalálni, ha nem vesszük figyelembe a tömegek tapasztalatát, — a tömegeket, amelyek a saját bőrükön tapasztalják ki vezetésünk eredményeit; másodsorban hogy megszervezzük a helyes megoldás kivitelezését, amit azonban nem lehet megtenni a tömegek közvetlen segítségével nélkül; harmadszor, hogy megszervezzük a megoldás kivitelezésének ellenőrzését, amit megint csak nem lehet megtenni a tömegek közvetlen segítségével nélkül.”

Sztálin elvtárs útmutatásai és a nagy Szovjetunió példája világosan mutatják az utat a mi államigazgatásunk felépítésére vonatkozóan is. A tanácsok, mint a dolgozók legszélesebb tömegszervezetei, feladataik ellátásában a dolgozók egyéb tömegszervezeteivel szorosan együttműködve a Magyar Dolgozók Pártjának irányítását elfogadva, mozgósítják a lakosságot a gazdasági, társadalmi és kulturális tevékenységben való fokozottabb részvételre. A jövőben a közigazgatási határozatok meghozatala, életbeléptetése és végrehajtásának ellenőrzése mindig közvetlen kapcsolatban lesz a dolgozó tömegek tapasztalatával és segítségével. Lenin arra tanít bennünket, hogy ne csak tanítsuk a tömegeket, hanem magunk is tanuljunk tőlük.

A helyi tanács a dolgozó nép köréből a széleskörű demokrácia alapelvei szerint választott és demokratikus centralizmus alapelveinek megfelelően egymás alá és fölé rendelt szerv. Lenin és Sztálin megállapították, és a gyakorlatban diadalra vitték az állami tevékenység irányításának egységét az állami intézmények és vállalatok felépítésében, operatív munkájukban az egyéni felelősség és a feyelem megőrzésének elvét, mind a demokratikus centralizmus döntő alapelveit. A Szovjetunió története, valamint a Nagy Honvédő Háború évei bizonyították, hogy ezen elvek gyakorlati megvalósítása mennyire kiállotta a próbát. A helyi tanácsokról szóló törvény indokolása világosan mutat rá, hogy a Magyar Népköztársaságban nincs szembenálló országos és helyi érdek: a tanácsrendszer egysége kifejezi azt is, hogy a megyék, járások, városok és községek fejlődése országos érdek, melynek feltétele az ország erői fejlődésének előmozdítása. A lenini-sztálini tanítást alkalmazzuk, amikor új államigazgatási rendünknek felépítésében összefüggést teremtünk egyrészt az államigazgatási szerveknek felsőbb szervekhez, kormányzatunk ntatására tekintetében való alárendeltsége, másrészt a helyi sajátosságok és a konkrét operatív munka feltételei legérzékenyebb körű figyelembevételének lehetősége között.

Népköztársasági alkotmányunk szerint gazdasági életünket állami népgazdasági terv határozza meg. Ötéves népgazdasági tervünk megszabja az államigazgatás, gazdálkodás és a kulturális munka összes feladatainak a megvalósítását. Ötéves népgazdasági tervünkről szóló törvény egyike államunk legfontosabb törvényeinek, mert hiszen a nemzetgazdasági terv a szocialista gazdálkodás viszonyai mellett nem fantázia, hanem tudományosan meg-

alapozott és kötelezően irányító jelentőséggel rendelkező terv, amely megszabja az államigazgatási munka kötelező feladatait is.

Lenin és Sztálin már az Októberi Forradalom első lépéseitől kezdve igen nagy jelentőséget tulajdonítottak a szocialista törvényességnek az épülő szocialista állam életében. Sztálin elvtárs a Bolsevik Párt XVII. kongresszusán tartott beszámolójában megemlékezett a szocialista törvényeknek mindenre kiható erejéről és kigúnyolta az embereknek azt a típusát, akik „multbeli érdekek alapján kivételeknek tekintik magukat és úgyvélük, hogy a pártbathatározatokat és a szovjet törvényeket nem nekik, hanem a bolondoknak írták.”

Ma már elmondhatjuk, hogy fejlődésünknek olyan szakaszában érkezünk, amikor a szocialista törvényességnek át kell hatnia államigazgatási szerveink egész tevékenységét is. Természetesen a szocialista törvényesség fogalmához nem csak az tartozik hozzá, hogy az emberek ne sértsek meg a törvényeket, hanem az is, hogy cselekményeik megfeleljenek mindenkor a törvények szellemének és a törvény végrehajtására irányuljanak. A szocialista törvényesség megőrzésének feladata: népi demokratikus államunk gazdasági és politikai alapjainak, valamint a dolgozó nép egyes tagjainak és jogainak védelme. Nem hiába mutat rá a tanácsrendszerrel szóló törvény indokolása arra, hogy a tanácsok munkáján keresztül az államhatalom és államigazgatás tevékenységében széles mértékben résztvevő dolgozók öröknek majd afelett, hogy mindenki betartsa Népköztársaságunk törvényeit. A népi demokrácia jogszabályaiban így a dolgozó tömegek többé nem érdekeikkel szembenálló kényszert, hanem saját érdekük, saját akarataik kifejezését látják. Valóban megváltozott a dolgozók viszonya a jogrendhez és tényleg elmondhatjuk, hogy új szellem van kialakulóban: a szocialista öntudat és a szocialista feyelem, melyek Népköztársaságunk jogszabályainak megtartását a dolgozó nép közös ügyévé teszik. Jöjünk immár megszűnt konzervatív és reakciós tényezővé lenni, mert tartalmában és formájában is egyre inkább a fejlődés elemévé válik és aktív tényezőjévé lesz szocialista fejlődésünk kialakításának.

A tanácsrendszer megteremtésével ráléptünk arra az útra, amely elvezet bennünket a legfejlettebb és legteljesebb demokráciához és legteljesebb demokráciához. Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség február 10-i ülésén megadott irányelvei valóra válnak a törvény megszavazásával és végrehajtásával és ezzel is még jobban elmélyítjük dolgozó népünkkel a kapcsolatot, tovább erősítjük népi demokratikus államhatalmunkat és végső fokon megőrvítjük a szocializmus teljes győzelmének idejét.

Dr. Antalfi György
egyetemi tanár.

Nagy tüntetés a rotterdami és az amszterdami kikötőben az amerikai hadianyagszállítmányok ellen

Rotterdamban titokban tehergőzös érkezett amerikai fegyverszállítmánnyal. A hajó befutása után a dokkmunkások rögtön kihirdették a sztrájkot. A kikötő közelében rotterdami asszonyok béketüntetést rendeztek. Amster-

damban a rakodómunkások százzal feleségeikkel felvonultak a kikötő területén és tiltakoztak az amerikai fegyverszállítmányok ellen. A rendőrség gumibottalok oszlatta szét a tüntetést.

A szovjet tudományos élet vezetői tiltakoznak Joliot-Curie elmozdítása ellen

A szovjet tudományos élet vezetői tiltakoznak Frederic Joliot-Curie elmozdítása ellen. — Joliot-Curie professzort, a kiváló tudóst és békeharcost elűzték az általa alapított intézetből és megfosztották attól a lehetőségtől, hogy folytassa kutatómunkáját, amely rendkívül gyümölcsöző volt — mondja többek között a nyilatkozat. — Barbár üldözés lett sorsa a francia haladó gondolkodás egyik legkiválóbb képviselőjének.

— Joliot-Curie egész tudományos munkásságát az emberiség boldogságára irányuló

mély gondoskodás hatja át, Nagyszerű felfedezéseit az ember érdekében tette, az ember élete és boldog jövője érdekében. Éppen ez vonja maga után, hogy a francia kormánykörök üldözik ezt a nagy tudóst. Tisztségéből történt elmozdítása a háborús uszítók érdekében történt. Nekik elfogadhatatlan az olyan tudomány, amely céljával az élet diadalát tűzi ki, ők az atomkísérletekhez csak azokat engedik közel, akik készek a tudományt a halál arzenáljává változtatni.

Féktelen terror Tito-Jugoszláviában a nemzetiségek ellen

A Szocialista Jugoszláviáról című lap beszámol arról, hogyan terrorizálják Titóék Jugoszláviában a nemzetiségeket.

Jugoszlávia lakosságának tíz százaléka nemzetiségekből tevődik össze. A nemzetiségek jogfosztottságban éltek a régi királyi rendszer alatt, de jogfosztottságban élnek ma is Tito Jugoszláviájában.

A Tito-Rankovics áruló klikk folytatta a régi nagy szerb sovinizmus politikáját, a nemzetiségek elnyomását és üldözését.

Titóék a földreformról szóló törvényt is eszközként használták fel a nemzetiségek még fokozottabb elnyomására. A nagybirtokosoktól elvett földből a Titó-klikk nem juttatott a szegény paraszt magyarságnak, román-ságnak és az albánoknak. Ellenkezőleg, Tito ügynökei a nemzetiségekhez tartozó szegény parasztoktól földjüket, jószágukat és mezőgazdasági felszerelésüket is elvették.

A Titó-klikk ezzel túlszárnyalta még a Karagyorgyevicsék Jugoszláviájának nagyszereb és burzsoá politikáját is.

A Tito-klikk terrorja a nemzetiségek ellen különösen a Tájékoztató Iroda határozatának megjelenése után vált elviselhetetlenné. A belgrádi árulók minden erejükkel azon voltak, hogy a maguk zászlaja alá toborozzák a nemzetiségek képviselőit, hogy azután saját testvéreik ellen fordítsák őket a népi demokratikus országokban. Mikor a belgrádi bandának ez nem sikerült, véres terrorral vetette rá magát a nemzetiségekre és megfosztotta őket szabadságuktól.

A nemzetiségi iskoláknak nagyrésze megszűnt, azokban az iskolákban pedig, amelyek még formálisan

fennállnak, a legaljasabb fasiszta propagandát fejtik ki, rágalmazzák a Szovjetuniót és a népi demokratikus országokat.

Meggyilkolták Dzseldar Hani, a „Rilindia” albánnyelvű lap szerkesztőjét.

Rankovics börtönében borzalmas kínok között szenvednek az albán kisebbség harcos fiai. Titóék börtönben szenvednek a magyar, szlovén, román, ruszin és bolgár nemzetiség vezetői, köztük Janko Gaspar nemzetgyűlési képviselő, Dane Galko népszerű partizánvezér, valamint Zlatko Klacik-Jaroslav költő.

A legborzalmasabb terrort azonban a Tito-klikk a Jugoszláviában élő oroszokkal szemben alkalmazza.

A szarajevói és belgrádi börtönökben állatias módon meggyilkolt oroszok esete bizonyítja legjobban, hogy a titóista kémbanda mennyire gyűlöli a testvéri orosz népet.

Ezzel szemben a fasiszta Titó-klikk széleskörű támogatásban részesíti az albán, bolgár, román és magyar nép árulóit és háborús bűnösöket. Hajlékot ad Jugoszláviában az összes népelemeknek és bűnözőknek, akiket, miután

Rankovics kémapparátusa megfelelő kiképzésben részesített, a népi demokratikus országokba juttat el, hogy ott terrorcselekményeket kövessenek el és kémkedjenek a Tito-klikk javára.

Ez világosan bebizonyosodott a legutóbbi szófiai perben is.

Sem a Gestapo-terror, sem pedig az amerikai dollárok nem segíthetnek Titónak abban, hogy letörje a Jugoszláviában élő nemzetiségek egyre növekvő ellenállását.

Az Obrascov-együttes útmutatása nyomán

Szines mesejátékokkal, érdekes vigjátékokkal szerepel Szegeden a Magyar Állami Bábszínház

Alig két hónap telt el azóta, hogy Magyarországon járt a világhírű moszkvai állami bábszínház 43 tagú együttese, Szergej Vlagyimirovics Obrascov vezetésével. Többesbőri budapesti és vidéki vendégszerepléseik alkalmával meggyőző képet nyújtott ez az együttes a bábszínházról, a szocialista nevelés egyik legkiválóbb eszközéről. A moszkvai állami bábszínház művészei értékes tapasztalatokkal és tanácsokkal halmozták el a fiatal magyar állami bábszínház művészeit. Obrascov személyesen is tárgyalt a magyar bábjátás égető problémáiról, elmondotta, hogy Magyarországon is a bábszínházról a széles dolgozó tömegek által közkedvelt népszerű szocialista művészetté kell fejleszteni. Ezt a tájbábszínházak szervezésével lehet elérni. A budapesti együttes vidéki városok és falvak meglátogatásával könnyíthetik meg a szocialista nevelés nehéz munkáját. A magyar nemzeti bábszínház művészei megfogadták Obrascov tanácsát és eddig Debrecenben, Pécsen és több vidéki városban tartottak bábszínház bemutatókat.

A közeljövőben Szegedre érkezik ez az együttes. Május 23-tól 26-ig rendezik meg a Szegedi Nemzeti Színházban. Közismert, népszerű szovjet népmeséket adnak elő számos felvonásban. Bemutatóra ke-

rül többek között Csukovszkij „Hiú kis mackója”, ezenkívül „Aladdin és a csodálampa” című mesejáték is. Ezt a darabot az Obrascov-együttes is nagy sikerrel mutatta be. Bemutatóra kerül még „Piroska és a farkas”. Ezt a magyar népmesét Csornij, a közismert szovjet meserő alakította színdarabbá. Szemléltetően mutatja be ezen keresztül, hogyan segíti az elmélet a sokszor nagy nehézségekbe ütköző gyakorlati munka végzésében. A „Kiskakas és a szultán” című vigjátékot már eddig is csaknem mindenütt nagy sikerrel adták elő az együttes művészei. Frissessége és eleven gördülékenység mellett nagy erkölcsi hatást gyakorol a nézőkre. Híven mutatja be a darab, hogyan rázza le a nép nyakáról az elnyomókat, mert érzé a maga igazságát, s ezzel az igazsággal szemben még a legerősebb elnyomó sem képes szembe szállni.

A magyar bábszínház együttes nagyszerű célkitűzéseinek eléréséhez és a moszkvai állami központi bábszínház tapasztalatainak gyümölcsösztetéséhez okvetlen fontos az, hogy a szegedi művelődési közpensek, MNDSz szervezetek, pedagógusok mindenben a legnagyobb segítséget nyújtsák részükre. Már előbb szervezzék meg a csoportos látogatást, s már az első előadás után értékeljék ki a bemutató jelen-

tőségét, nevelőhatását és ennek szellemében igyekezzenek minél jobban megkönnyíteni az együttes munkáját.

A falusi egészségvédelem fontos eszköze a vándorautó

Az ötéves terv célul tűzte ki, hogy egészségügyi vonalon is fokozatosan megszünteti a város és a falu közötti különbséget. Már most is elérjük azt, hogy a falvakban, tanyaközpontokban a védőoltások a várossal egyidőben fejeződtek be, rendszeressé tették a röntgenvizsgálatot s az orvosi rendelőt.

A falvakban folyó egészségügyi munka sikeréhez nagyban hozzájárul a megszervezett vándorautószolgálat, mely rendszeres időközönként felátogatja a falvak lakosságát. A vándorautószolgálat célja a gyógyítás mellett a betegség megelőzése. Ezt a célt a rendszeressé tett vizsgálatokkal érik el. A vándorautó szabályos időközönként látogatja a községeket. Legutóbb Csengelét, a Ríger-iskolát, Ruzsajárast, Szatymazt és Szentmihálytelket látogatták meg.

MINDEN FALUBA JÓ SZERSZÁMOT!

Jó kaszát,
kapát,
ásókat

és egyéb gazdasági szerszámokat

a Népholtok, Szövetkezetek és Vasárboltok nagy választékban bocsájtanak a gazdák rendelkezésére